

"Brak kasy na bilety autobusowe" a wizyta w PUP

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 14, styczeń 2016 23:00

Marcin Maksymiuk

Odśłony: 3234

Brak środków finansowych na dojazd do powiatowego urzędu pracy, w szczególności na zakup biletów na przejazd środkami transportu publicznego (autobusowych, kolejowych itp.), co do zasady nie stanowi uzasadnionej przyczyny niestawiennictwa w rozumieniu art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu.

Decyzją z grudnia 2012 r., Starosta K. wskazując jako podstawę art. 9 ust. 1 pkt 14 lit. a w zw. z art. 33 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) orzekł o utracie przez S. S. statusu osoby bezrobotnej od dnia 05 listopada 2012 r. na okres 120 dni.

W uzasadnieniu organ I instancji wyjaśnił, że z akt sprawy wynika, iż S. S. nie stawił się w Powiatowym Urzędzie Pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomił w okresie 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa. Od opisanej decyzji odwołanie wniósł S. S. Podniósł, że w wyznaczonym terminie w okresie siedmiu dni na piśmie powiadomił PUP, iż nie stawił się na wezwanie w dniu 05 listopada 2012 r., gdyż nie ma pieniędzy na bilety autobusowe. Zaznaczył, że dopóki urzędnik z PUP przyjeżdżał do Urzędu Gminy w K., to nie musiał tracić pieniędzy na bilet, bo mieszka kilometr od tego urzędu. W ocenie Skarżącego, jeżeli obywatel jest wzywany do stawiennictwa w PUP, Policji, prokuraturze, sądzie itp. urządzie, to powinien mieć zapewniony darmowy przejazd.

Wojewoda utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Starosty. Decyzję zaskarżono do WSA a ten zauważył, że skarga nie zasługuje na uwzględnienie. Z przepisu wynika, że bezrobotny może uniknąć utraty statusu bezrobotnego w związku ze swym niestawiennictwem w wyznaczonym terminie w urzędzie pracy jedynie wówczas, gdy łącznie zostaną spełnione dwa warunki: (1) bezrobotny powiadomi urząd pracy w ciągu 7 dni od dnia, w którym miał się stawić, o przyczynie swego niestawiennictwa oraz (2) wskazana przyczyna będzie uzasadniona. Nawet gdyby bowiem dać wiarę twierdzeniom Skarżącego, że w terminie 7 dni od ustalonej daty powinien stawiennictwa w PUP rzeczywiście powiadomił organ o przyczynie swego niestawiennictwa, to wskazywanej przezeń przyczyny – "braku kasy na bilety autobusowe" – nie można uznać za przyczynę "uzasadnioną" w rozumieniu art. 33 ust. 4 pkt 4 u.prom.zatr. Przepisy ustawy o promocji zatrudnienia nie zawierają choćby przykładowego katalogu "uzasadnionych przyczyn" niestawiennictwa i nie wyjaśniają, co należy pod tym pojęciem rozumieć. W orzecznictwie od dawna jednak przyjmuje się, że taka przyczyna musi poddawać się możliwości jej weryfikacji. Przede wszystkim jednak za uzasadnioną przyczynę może być uznana tylko taka, która stanowi nieprzewidzianą, nie spowodowaną przez bezrobotnego, obiektywną przeszkodę uniemożliwiającą zgłoszenie się przez zainteresowanego w urządzie pracy.

W związku z tym ustawa wymaga od bezrobotnego, który chce utrzymać przyznane uprawnienia, takiego zorganizowania swoich spraw, które umożliwi jemu wywiązanie się z ustawowego obowiązku. Ustawodawca musiał zdawać sobie sprawę, że osoby bezrobotne najczęściej nie posiadają żadnych stałych dochodów, a mimo to nałożył na nie obowiązek stawiennictwa w wyznaczonym dniu w

"Brak kasy na bilety autobusowe" a wizyta w PUP

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: czwartek, 14, styczeń 2016 23:00

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 3234

powiatowym urzędzie pracy. W rezultacie przesądził, że brak środków na przejazd do urzędu nie może stanowić uzasadnionej przyczyny niestawiennictwa, gdyż dotyczyłaby ona ogromnej rzeszy bezrobotnych.

IV SA/Po 477/13 - Wyrok WSA w Poznaniu

Źródło: [CBOSA](#)